

---

nullás liszt-2

TOLNAI OTTÓ

---

már évek óta nem voltam a tengeren
fiam most lesz hároméves
már három éve nem voltam a tengeren
kislányom akkor múlt három ott a félszigeten
most indul az iskolába
már három éve nem voltam a tengeren
sok a turista nagy a drágaság
nagy a drágaság sok a turista
már három éve
a tiszán fürdöm tisztára magamat adorjánnál
ez meritóháló mondta egy ember
azt hitte kérdezem kezembe adta
néha lemegyek a dunára
vagy átsétálok a palicson
tők cirok tengeri között
már három éve nem voltam a tengeren
az idén a hegyekben voltunk
feleségem vett egy nagyon régi kicsi széket
bár tartósság és célszerűség volt a fő szempont
a forma és arányérzékét
a kivitelezés tökéletes anyagszerűségét sem hagyta figyelmen kívül
én pedig az egyik hús hegyipatakból
nagy láb formájú követ emeltem ki
de nem hoztuk magunkkal
a füves ösvényre állítottam dél felé fordítva
most itt üldögélek ezen a széken
már három éve nem voltam a tengeren
csni fog a hó
a só
a liszt ára felmegy
nullás liszt hahó
majd megvéd viaszosvászon zakóm
fejőszéknek véltem
suszterszékre emlékeztem

lán fonószték lehet
mindenesetre kényelmes
hol az egyik hol a másik fal felé fordulok
falügyekben némileg jártasabb vagyok
leonardo majd brassai
picasso meghalt
a mediale-csoport mely oly közel áll szívemhez
a jódos vattagubanc
mely évről évre nő s akkora már mint a tenger
akkora olyan harsogású
úgy látszik pontosan e három évre volt szükség
de tovább remélem már nem nő
mit is kezdenék az óceánnál
egy kétgyerekes apa az óceánnál
sok a turista nagy a drágaság
gyerekeimet persze majd elküldöm
apró csontocskáiknak még kell a só
ki szórta szét a lisztet
a mákot ki szórta szét
szép kék lapot írnak és én a széken ülve
szípigva nézegetem majd az azúrt egész éjszaka
harántkék halánték
harántkék halánték
a szék közepén ketté van repedve
el kellene vinni a múzeum műhelyébe
megragasztanák és tartósítanák is
a szű a kolibribe a kolibri a székládba húzódik
fcleségem be akarja festeni
de én még eredményesen harcolok a nyers fáért
ülök rajta
néha a szű és a kolibri megemel
kényelmes
abszolút kényelmes

két áprily-monográfiaféleséget lapozgattam éppen
amikor belépett barátom
te áprilyvel
igen én áprilyvel
s a tintakék székre mutattam
amelyet még tannenbaumtól hoztunk
óriásjózó lett azóta afrikában
foglalj helyet mondtam s folytattam
tán még rilke sem tudott annyit az enciánról
mint ő
áprily
igen áprily
kertemnek sok virága lesz nekem csak egy
a genciána
original schroffen-enzian hans linder salzburg
sidney tannenbaum bereszelte térdkalácsát
meztelen mint a nagytata vetkező ceruzája
de a két szék jól megfér egymással
hívják a harmadikat
tők cirok tengeri
nem tudom érdemes-e székeket gyűjteni
tegnap a fonósztéken ülve lerajzoltam tannenbaum székét
formája akár a vangoghszékeké

nálunk lásd iványi grünwald 1891-es áhítatát
majd átültem tannenbauméra
s lerajzoltam a fonószeket
és így oda-vissza tussal míg nyugovóra nem tértem
a helyes testtartás szempontjából csak helyteleníteni tudjuk
azt is hogy az álló-írás ügye végképpen elbukott
elült
ha mégis gyűjteni kezdek a harmadik vangoghszék lesz
a negyedik az ötödik a hatodik nem tudom
a tizediknél tudom meg kell állani
a végtelenségig halmozott székek tanulságát
szépen megfogalmazta Ionesco drámájának néma szónoka
kucuba-kucuba-kucuba
tök cirok tengeri
egy kötél darab volt a zsebemben
nadrággal együtt kimosták a mosógépben
ahogy felhúztam a nadrágot
véletlenül kiemeltem a zsebből a kötelet
a tenger
a tenger dolgozza meg így a köteleket
a tenger
már három éve nem voltam a tengeren
alig vártam hogy mindenki elmenjen hazulról
és különböző vastagságú kötél darabokkal tömtem meg
a mosógépet majd felaggattam őket szobámban
a tenger
már három éve nem voltam a tengeren
a tenger dolgozza meg így a köteleket
ezért olyan nagy jelentőségű a költő számára
a tenger
vihár volt
az ablaknál álltam hátratett kézzel
a tüzes ideogramokat csodáltam akár egy japán ecset nyomán
de csak fél óráig tartott az egész
a virágcserep összetört
mibe temessenek
ki szór majd szét
egy fehér zsebkendőt elvitt a kötélről
én integettem válaszolom
csapkodtam
akár egy eltévedt sirály szerettem volna mondani
de nem szóltam
nemrég egy középiskolai dolgozatot olvastam
amelynek tárgya a tenger leírása volt
már három éve nem voltam a tengeren
ki porlasztotta szét
a dolgozat mindössze négy szóból állott
a tenger nagy volt
szerintem ez tökéletes mondotta csehov
tök cirok tengeri
meddig kell még így tengeni
kötélkéimen lengeni
tök cirok tengeri
só
liszt
víz és kész a bodag
többször gondoltam mostanában a halálra is

sófalvi székekemen ér
vagy a tintakéken
beszakad fejem felett a kölábfej
a szőnyegre esem
a két szék közé
nem
a tenger partjára zuhanok
itt benn
akár a marathóni hírnök
a tenger nagy volt
szerintem ez tökéletes mondotta
orvos volt
az orvostudomány ismeri a gyászt
adott esetben a kétségbeesést is
ám nem ismeri a tragédiát
lábam között a porszívó zacskója
akárha gázálcot készülnék felrakni
liszt
cukor
mák
kócrétegek
szaru
karfiolmorzsa
só
esni fog a hó
és eltűnik a baskir ij hagyta hóka folt
vagy tényleg foka volt
kedvenc költöm a bóka
fehér konyhaszékekemen a kis szobában
hol annyit rettegtem
ha mocskos mocskos
tisztá szék
szabályosan ülök
mi gurul alá
harmatgyöngy avagy verejték
ki szórta szét a lógerincet
ki szórta szét
hallom
már székeid is vannak
van egy tintakék tannenbaumtól kaptam
bereszelte térdkalácsát
és van egy kolibrikarmolászta fonószék

a szű és a kolibri harca a széklámban

már három éve nem voltam a tengeren
sok a turista nagy a drágaság
kaptam egy korbácsot
egy asszonyt vert vele a férje
az asszony még él
mi a korbács
óriási kolibrinyelv
nem szék
de a széklámban
én fogorvosi széket küldök gyűjteményedbe
negyediknek mert a harmadik mint mondottad vangoghszék lesz
küldhetek négy fogorvosi széket

beférnek a felvonóba
majd lemossa őket a tenger
esni fog a hó
szerintem ez tökéletes
nem fogorvos
halk
akár a marathóni hírnök
halk drámái
az irodalom leghalkabb drámái
melyek után a drámának fel kellett volna támadnia
jött az osztrigás vagon
az óriás kolibrik nekiestek a szék hátának
összehasogatták mint az égi követ
minden karmolás megejtetett
még csak nekem kell húznom egy-két vonást
mi az hogy tenger
mi az hogy telezabáltuk magunkat osztrigával
a tenger
nagy volt
ez merítőháló
esni fog a hó
de még az úrnak is megárt a sok szó
a só
a cukor
a liszt ára felmegy
a széklábakon folyik a szűnullás
a kolibrinullás
négy fuvolán nullásrézkörtéim
négy fuvolán nullásmuffjaim
az óceán partján nullásrákokat merít
már derékig hamuszín mákban
míg hátul a dűnék zölden locsognak akár a víz